

РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ТА САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК БАЗОВІ СКЛАДОВІ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

Розвиток, модернізація, демократизація та інноваційні зміни вищої освіти в Україні набули нового змісту в умовах Болонського процесу. Цей процес характеризується утворенням єдиних для європейського простору критеріїв і стандартів освітніх національних систем. Це є своєрідною відповіддю на виклики глобалізації, становлення інформаційно-свідомого суспільства, підвищення рівня міграційних процесів у суспільстві, мобільності ринку праці. Але головним поштовхом для формування вище зазначеного процесу є прагнення людей навчитися «жити разом», поважаючи стиль життя та культуру інших, зберігаючи власні етнічні, культурні, релігійні особливості.

В умовах розвитку ринкової економіки вивчення проблем розвитку творчої активності особистості і шляхів інтенсифікації та активізації навчально-пізнавального процесу виступає одним з пріоритетних напрямків роботи учасників навчально-виховного процесу у вищій школі. Саме тут здійснюється розвиток творчих особливостей людського потенціалу суспільства та його інтелектуального резерву — спеціалістів в усіх сферах життєдіяльності суспільства. Активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів-економістів відбувається за рахунок розвитку їхньої творчої, а також індивідуальної та самостійної керованої навчально-пізнавальної діяльності.

Під творчими здібностями розуміють синтез якостей і особливостей особистості, які характеризують ступінь їхньої відповідності вимогам певного виду творчої діяльності і зумовлюючих рівень її результативності. Існує критерій розвитку творчих здібностей, який визначається за чотирма індикаторами: 1) критичність мислення суб'єкта діяльності; 2) прагнення студента до доказовості, до обґрунтування своєї позиції; 3) здібності та прагнення студентів ставити запитання; 4) прагнення і здатність вести дискусію.

Удосконалення організації та форм самостійної роботи студентів(СРС) є однією з найважливіших завдань оптимізації навчального процесу у ВНЗ, де провідну роль відіграє викладач, який на

всіх видах занять може створити умови, які викликають у студента жваву зацікавленість мовою, необхідність активно мислити.

Існує багато видів СРС, серед яких на особливу увагу заслуговує метод ситуаційного навчання або «кейс-метод» (від англ. «case-study»). Це навчальний метод, застосування якого передбачає осмислення студентами реальної життєвої ситуації. Опис цієї ситуації одночасно відображає не тільки певну практичну проблему, але й аналізує визначний комплекс знань, який необхідно засвоїти для її вирішення. Кейс-метод розглядається у трьох аспектах. По-перше, як специфічний метод навчання, що застосовується для вирішення властивих йому освітніх завдань. По-друге, як спосіб мислення викладача, його особлива парадигма, що дозволяє по-іншому думати і діяти, оновити свій творчий потенціал. По-третє, як сфера творчої діяльності, пов'язана зі створенням ситуаційних вправ.

У цього метода є багато переваг у порівнянні з традиційними методами навчання. Ось деякі з них: 1) перехід від засвоєння студентами інформації до формування якостей, необхідних для творчої діяльності, наслідком чого є формування творчо мислячої особистості, що володіє здатністю саморозвиватися; 2) зміна місця і ролі викладача і студентів у навчально-виховному процесі, внаслідок чого викладач ініціює навчання, спонукає перетворення студентів в його активних суб'єктів, а студенти в свою чергу не тільки сприймають і засвоюють знання, але й активно їх генерують; 3) контроль знань та формування практичних навичок органічно включений в процес навчання. По суті справи метод ситуаційного навчання зараз формує прогресивну парадигму викладацької діяльності, що вирізняється вищим рівнем ефективності і відповідає вимогам часу.

*Н. М. Демченко, асист.,
кафедра цивільного та трудового права*

ОРГАНІЗАЦІЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-КОНСУЛЬТАТИВНОЇ РОБОТИ ЯК СПОСІБ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТА В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Ефективність та якість освіти залежить від поєднання різних форм навчання. Із приєднанням України до Болонського процесу все більшого поширення набуває індивідуально-консультативна робота студента і викладача. Дане питання є дуже актуальним через те, що великий обсяг матеріалу при вивченні тієї чи іншої